

**C**húng ta đều biết, khi chính thức tuyên bố "chính sách kinh tế mới" (NEP) tại Đại hội X Đảng Cộng sản (b) Nga (tháng 3.1921) và trong những năm lãnh đạo nhân dân Nga thực hiện NEP trong thời kỳ quá độ lên chủ nghĩa xã hội, V.I. Lênin đã nhiều lần nói về công tác đào tạo, tuyển chọn, sử dụng cán bộ lãnh đạo, quản lý, thực hiện NEP. Kỷ niệm 128 năm ngày sinh của V.I. Lênin (22.4.1870 - 22.4.1998) trong bối cảnh Đảng ta vừa công bố nghị quyết hội nghị lần thứ 3 Ban chấp hành Trung ương khóa VIII về "chiến lược cán bộ thời kỳ đẩy mạnh công nghiệp hóa, hiện đại hóa đất nước", việc nhắc lại quan niệm của V.I. Lênin về công tác cán bộ khi thực hiện NEP trong thời kỳ quá độ lên chủ nghĩa xã hội, thiết nghĩ, là vấn đề có ý nghĩa thời sự.

Thật vậy, trong những năm lãnh đạo Đảng cộng sản (b) Nga, Chính quyền Xôviết và nhân dân các dân tộc Nga thực hiện NEP, nhất là trong những năm tháng cuối đời, V.I. Lênin luôn coi cán bộ là nhân tố quyết định sự thành bại của cách mạng, của công cuộc xây dựng và phát triển kinh tế theo NEP. Rằng, công tác cán bộ gắn liền với vận mệnh của đảng, của Chính quyền Xôviết của nước Nga xã hội chủ nghĩa. Nó là khâu then chốt để nâng cao vai trò lãnh đạo của Đảng, xây dựng bộ máy quản lý nhà nước và phát huy tối đa vai trò, tiềm năng sáng tạo của quần chúng nhân dân lao động Nga.

Trong tác phẩm "Thà ít mà tốt" (tháng 3.1923) - tác phẩm tập trung nói về công tác cán bộ trong bối cảnh thực hiện NEP - nhận thấy tính cấp bách và ý nghĩa lớn lao của việc cải tổ bộ máy đảng và chính quyền Xôviết khi thực hiện NEP, song khi phải đau đớn thừa nhận là "đã năm năm, chúng ta ra sức cải tiến bộ máy nhà nước của ta. Nhưng đó chỉ là một hoạt động phí công, một hoạt động, qua năm năm, đã cho chúng ta thấy rõ rằng hoạt động đó chỉ là vô hiệu, thậm chí còn vô ích, hay thậm chí còn có hại là khác", V.I. Lênin quả quyết: "Đã đến lúc phải thay đổi tình trạng đó" (1). Để thay đổi tình trạng đó, để tiến hành công việc cải tổ bộ máy một cách có hiệu quả, V.I. Lênin khẳng định: "Phải tuân theo qui tắc này: thà ít mà tốt... thà mất hai năm hay thậm chí ba năm, còn hơn là hấp tấp vội vàng mà không có chút hy vọng nào đào tạo được nhân liệu tốt" (2). Người nói thêm rằng việc giữ vững qui tắc ấy và vận dụng được nó vào tình hình thực tiễn của nước Nga khi đó là công việc hết sức khó khăn, bởi nó luôn phải "kháng cự lại một

cách mãnh liệt" với "qui tắc ngược lại" và đòi hỏi một sự kiên trì đến mức độ "phi thường". Thêm vào đó, việc tuân thủ và áp dụng qui tắc này "sẽ vô cùng ít hiệu quả" trong những năm đầu. Song, chỉ với qui tắc đó, chúng ta mới có thể chinh đốn, - V.I. Lênin nói -, "một cách đúng mức", "một cách hết sức nghiêm túc", "một cách có hệ thống" bộ máy nhà nước của ta và chúng ta cũng mới có quyền hy vọng có được những cơ quan "đủ khả năng làm tròn nhiệm vụ của nó", "được sự tín nhiệm" của giai cấp công nhân, của Đảng Cộng sản Nga và của toàn thể quần chúng nhân dân lao động Nga (3).

Với nguyên tắc đó, V.I. Lênin cho rằng để xây dựng được một bộ máy quản lý nhà nước có chất lượng, đủ sức thực hiện thắng lợi công cuộc cải tạo và phát triển nền kinh tế đất nước theo tinh thần NEP, thì trước hết, chúng ta phải làm tốt công tác đào tạo, huấn luyện cán bộ. Người viết: "Muốn đổi mới bộ máy nhà nước của chúng ta, phải cố hết sức tự đặt cho mình nhiệm vụ sau đây: một là học tập, hai là học tập, ba là học tập mãi, và sau nữa, phải làm sao cho học thức ở nước ta không nằm trên giấy hoặc là một lời nói theo một nửa..., phải làm sao cho học thức thật sự ăn sâu vào trí não, hoàn toàn và

lập trường chính trị, về mặt hiểu biết công việc, về năng lực quản lý" (5). Trong giai đoạn thực hiện NEP, giai đoạn xây dựng và phát triển nền kinh tế hàng hóa nhiều thành phần, đòi hỏi đó càng trở nên cấp bách, bởi theo V.I. Lênin, đây là giai đoạn đòi hỏi phải có được một bộ máy quản lý kinh tế - xã hội mới, vừa có uy, vừa có tín, vừa phải có trí tuệ, vừa phải hết sức trung thành với sự nghiệp xây dựng chủ nghĩa xã hội, với lợi ích của quần chúng nhân dân lao động. Bộ máy đó vừa phải mềm dẻo, vừa phải hết sức cứng rắn. Bộ máy đó "cần có sự mềm dẻo tối đa, mà muốn thế, muốn ứng biến một cách mềm dẻo thì bộ máy phải thật cứng rắn" (6). Theo V.I. Lênin, nó phải mềm dẻo, bởi đây là thời kỳ quá độ nên biện pháp cũng phải là biện pháp quá độ; nó phải cứng rắn vì đây là cuộc "chiến tranh kinh tế", cuộc đấu tranh "ai thắng ai" giữa chủ nghĩa tư bản và chủ nghĩa xã hội, là thời kỳ không phải chỉ có sự hợp tác mà có cả đấu tranh, cạnh tranh kinh tế quyết liệt cả bề rộng lẫn chiều sâu, cạnh tranh giữa các thành phần kinh tế và trong nội bộ mỗi thành phần kinh tế. Hơn nữa, bộ máy đó chỉ có thể hoạt động một cách có hiệu quả khi nó đạt đến trình độ quản lý khoa học với những con người "trong sạch", những con người

## VỀ CÔNG TÁC ĐÀO TẠO, TUYỂN CHỌN, SỬ DỤNG CÁN BỘ LÃNH ĐẠO, QUẢN LÝ, THỰC HIỆN "CHÍNH SÁCH KINH TẾ MỚI" (NEP) TRONG THỜI KỲ QUÁ ĐỘ LÊN CNXH CỦA V.I. LÊNIN

LÊ THANH SINH (\*)

thực tế trở thành một bộ phận không thể thiếu của cuộc sống của chúng ta" (4). Người đặc biệt nhấn mạnh việc tự học tập, tự rèn luyện trong thực tiễn công tác, coi trọng kiến thức thực tế, học hỏi kinh nghiệm quản lý của nước ngoài, tổ chức biên soạn sách giáo khoa, giáo trình về công tác quản lý, tổ chức thi tuyển cán bộ để chọn ra những người có năng lực quản lý thật sự.

Nhận thức rõ hiệu quả hoạt động của bộ máy nhà nước phụ thuộc rất nhiều vào công tác tuyển chọn, và sử dụng đội ngũ cán bộ, V.I. Lênin yêu cầu Đảng Bôn-sê-vích Nga phải đánh giá, tuyển chọn cán bộ theo các tiêu chuẩn: "về mặt trung thực, về

"chỉ hành động khi đã suy nghĩ chín chắn", "những phần tử thật sự có học thức mà người ta có thể tin chắc rằng họ sẽ không tin một lời nào, không nói một lời nào, trái với lòng tâm họ, - những phần tử ưu tú ấy phải không sợ thừa nhận bất cứ một khó khăn nào và không lùi bước trước bất cứ một đấu tranh nào để đạt được mục đích mà họ sẽ tự cho mình một cách nghiêm chỉnh" (7).

Xuất phát từ tình hình thực tế ở nước Nga khi đó, một bộ máy như vậy, có thể nói là "chưa có", kể cả "những yếu tố" để xây dựng bộ máy ấy "cũng ít ỏi đến mức cười", V.I. Lênin rất quan tâm đến việc tổ chức cho giai cấp vô sản Nga học tập

kinh nghiệm tổ chức và quản lý kinh tế của các chuyên gia tư sản. Người cho rằng để có được tri thức và kinh nghiệm tổ chức, quản lý kinh tế trên qui mô toàn quốc, giai cấp vô sản phải học tập kinh nghiệm và kiến thức đó ở các chuyên gia tư sản đầu có phải trả "học phí" đắt cho họ, đầu có "phải nộp tiền công bằng khoản lương cao hơn khoản lương mà những kẻ tổ chức là bọn tư bản đã trả" cho họ (8). Người khẳng định rằng việc sử dụng các chuyên gia tư sản và kinh nghiệm tổ chức, quản lý sản xuất của họ là bổ ích và cần thiết để khắc phục "tình trạng hỗn độn, tình trạng suy sụp về kinh tế và hiện tượng lỏng lẻo là cái quan trọng hơn hết, vì việc để tình trạng vô chính phủ của những kẻ tiểu tư hữu tiếp tục tồn tại là một mối nguy lớn nhất, đáng sợ nhất, nó sẽ làm cho chúng ta bị diệt vong, trái lại, có thể đưa chúng ta đến chủ nghĩa xã hội bằng con đường chắc chắn nhất" (9). Người tin tưởng một cách chắc chắn rằng: "Chừng nào giai cấp công nhân học biết cách giữ gìn trật tự nhà nước chống tình trạng vô chính phủ của tiểu tư hữu, chừng nào mà giai cấp công nhân học được cách sắp đặt lại tổ chức sản xuất với qui mô lớn toàn quốc, trên cơ sở tư bản chủ nghĩa nhà nước, thì khi ấy... tất cả những con chủ bài đều nằm trong tay công nhân, và sẽ bảo đảm cho chủ nghĩa xã hội được củng cố" (9). Vì thế, theo Người, giai cấp vô sản không có gì phải sợ khi học kinh nghiệm tổ chức, quản lý của các chuyên chính tư sản, kể cả khi họ là các thương gia, những nhà tư bản nhỏ và "chớ nên suy tính về "học phí", chớ có sợ phải trả đắt, miễn là thu được kết quả tốt" (10).

Những tri thức và kinh nghiệm về tổ chức, quản lý sản xuất là hết sức cần thiết cho công cuộc xây dựng và phát triển kinh tế, song đó là cái mà giai cấp vô sản nắm chính quyền còn thiếu nhưng lại không thể có được nếu chỉ dựa vào nhiệt tình cách mạng. Việc bù đắp sự hẫng hụt tri thức đó là công việc "đòi hỏi nhiều, nhiều, rất nhiều năm tháng" với những khó khăn không nhỏ, song có thể rút ngắn và giảm bớt khó khăn khi giai cấp vô sản "ngồi cùng với các nhà tư bản, học tập họ, tổ chức các tơtốt, thực hiện chủ nghĩa tư bản nhà nước". Trong bài phát biểu tại Đại hội II toàn Nga các Ban giáo dục chính trị (17.10.1921), V.I.Lênin đã chỉ rõ: "Tất cả các đồng chí đều phải làm kinh tế. Bên cạnh các đồng chí sẽ có các nhà tư bản cũng sẽ có các nhà tư bản nước ngoài, những người

được tô nhượng và những nhà trưng thầu; họ sẽ quơ của các đồng chí những món lợi nhuận lên tới hàng trăm phần trăm; họ sẽ làm giàu bên cạnh các đồng chí. Cứ để cho họ làm giàu; còn các đồng chí thì sẽ học được ở bọn họ cách quản lý kinh tế, chỉ có như thế, các đồng chí mới xây dựng được nước cộng hòa cộng sản chủ nghĩa. Đứng về mặt cần thiết phải học tập thật nhanh mà xét, thì mọi sự lơ là đều là tội lỗi rất nặng. Cho nên cần lao vào khoa học đó, một khoa học thật khó khăn, gian khổ và đôi khi còn khắt nghiệt nữa, vì không như thế thì không có con đường nào thoát cả" (11).

Không chỉ quan tâm đến việc lựa chọn những cán bộ có năng lực quản lý, đến việc "huấn luyện", đào tạo những cán bộ "biết làm công tác thực tiễn quản lý những xí nghiệp khổng lồ, tổ chức nền sản xuất lớn và phân phối qui mô hết sức lớn", V.I.Lênin còn đặc biệt quan tâm đến việc củng cố mối liên hệ các tổ chức, bộ máy của đảng và nhà nước với quần chúng, khuyến khích năng lực sáng tạo, tính năng động của quần chúng nhân dân lao động, thu hút đông đảo người lao động tham gia vào công tác quản lý.

Nhận thấy rõ trong những năm đầu thực hiện NEP, "việc thiếu phối hợp công tác của các cơ quan khác nhau ở địa phương là một trong những tệ lớn đang cản trở công cuộc xây dựng kinh tế", V.I.Lênin đã yêu cầu Đảng Bôn-sê-vích Nga và chính quyền Xô-viết "cần phải hết sức chú ý tới vấn đề đó". Người khẳng định: "Nhiệm vụ của các hội đồng kinh tế là phải khắc phục tình trạng không phối hợp đó, phát triển tính độc lập của các cơ quan địa phương" (12). Cùng với công việc đó, việc khuyến khích sáng kiến của quần chúng nhân dân lao động trong công cuộc xây dựng kinh tế cũng được V.I.Lênin coi là công việc "cần được các hội đồng kinh tế và nói chung tất cả các cơ quan trong ngành xây dựng kinh tế quan tâm đến" và tìm mọi cách để "khuyến khích bất cứ sáng kiến kinh tế nào, nghiên cứu tỉ mỉ kinh nghiệm thực tiễn, phổ biến kinh nghiệm đó trong toàn quốc" (13). Việc mở rộng đội ngũ cán bộ nhà nước trong lĩnh vực xây dựng kinh tế, theo V.I.Lênin, cũng là công việc hết sức cần thiết và cần phải được tiến hành thường xuyên, bởi "bây giờ "chủ nhân" là nhà nước công nông, và nó phải tổ chức rộng rãi, có kế hoạch, thường xuyên và công khai việc lựa chọn những cán bộ khá nhất cho công cuộc xây dựng kinh tế, những cán bộ hành chính và cán bộ tổ chức, trên qui mô chung và chuyên môn, địa phương và quốc tế" (14).

Nhận thấy rõ những khó khăn to lớn cho công cuộc khôi phục và phát triển kinh tế do sự thiếu hụt đội ngũ cán bộ công tác quản lý kinh tế trong những năm nội chiến kéo dài và do những người lãnh đạo "không dám hay không biết lôi cuốn một lực lượng thỏa đáng những người ngoài đảng" cùng tham gia, V.I.Lênin khẳng định: "Trong quân chúng công nhân, nông dân, trí thức có không ít những người ngoài đảng có tài, trung thực, họ cần được đặt vào những cương vị quan trọng hơn trong lĩnh vực xây dựng kinh tế, đồng thời cần phải duy trì sự kiểm soát và sự lãnh đạo của người cộng sản. Mặt khác, những người ngoài đảng cũng phải kiểm soát các đảng viên; muốn vậy cần phải lôi kéo những nhóm công nhân, nông dân ngoài đảng, đã được thử thách về phương diện trung thực của mình, vào Bộ thanh tra công nông và không kể họ ở chức vụ nào, lôi cuốn họ tham gia một cách không chính thức vào việc kiểm tra và nhận xét công tác... Nếu không, nhà nước xã hội chủ nghĩa không thể tổ chức được đúng đắn việc lôi cuốn quần chúng vào công cuộc xây dựng kinh tế" (15).

Qua những tác phẩm được V.I.Lênin viết vào những năm tháng cuối đời, chúng ta thấy Người luôn trăn trở trước vấn đề hiệu quả hoạt động của nhà nước vô sản. Người đã chỉ ra tầm quan trọng lớn lao của việc xây dựng và kiện toàn bộ máy nhà nước của giai cấp vô sản, nhưng hoàn toàn không lý tưởng hóa hoạt động của nhà nước đó. Người cho rằng tính chất tiến bộ của nhà nước đó không tự động làm cho tất cả các mặt xích, các bộ phận của nó hoạt động với trình độ và hiệu quả cao, bởi lẽ nghệ thuật quản lý không phải là cái từ trên rơi xuống và cũng không phải do thần thánh ban cho, một giai cấp nào đó không phải vì là một giai cấp tiên tiến mà trở thành giai cấp có khả năng quản lý ngay tức khắc. Chính vì vậy mà trong các tác phẩm này, V.I.Lênin luôn đề cập đến vấn đề hoàn thiện cơ chế hoạt động của nhà nước vô sản, phương thức quản lý đất nước trong bối cảnh của công cuộc xây dựng và phát triển kinh tế theo tinh thần của NEP. Trong thời kỳ nội chiến và buộc phải thi hành chính sách "cộng sản thời chiến", nhiệm vụ này thường được giải quyết bằng những biện pháp mà trong đó, cưỡng bức chiếm ưu thế so với thuyết phục. Giờ đây, khi nước Nga chuyển sang giai đoạn hòa bình - giai đoạn xây dựng và phát triển kinh tế theo NEP, thì theo V.I.Lênin, các biện pháp thuyết phục phải chiếm ưu thế và việc giải quyết nhiệm vụ tổ chức, quản lý kinh tế đòi hỏi phải có cách làm thận trọng và thiết thực hơn.

Trong bài viết cuối cùng của mình - "Thà ít mà tốt" - V.I.Lênin đã viết: "Từ trước đến nay, chúng ta có quá ít thì giờ để nghĩ đến và chú trọng đến chất lượng của bộ máy nhà nước của chúng ta", thì giờ đây, "về vấn đề bộ máy nhà nước, chúng ta phải rút ra từ kinh nghiệm đã qua, câu kết luận là nên từ từ một chút thì hơn", chúng ta "nên quan tâm chính đến bộ máy đó một cách thật đặc biệt chu đáo". Người cho rằng "điều tai hại nhất là tưởng rằng chúng ta biết được một tí như thế là đủ rồi, hoặc tưởng rằng chúng ta đã có được một số yếu tố khá lớn để xây dựng được một bộ máy thật sự mới và thật xứng đáng với danh hiệu là một bộ máy xã hội chủ nghĩa, bộ máy Xôviết, v.v." (16).

V.I.Lênin thẳng thắn thừa nhận rằng cho đến thời điểm đó, bộ máy nhà nước Xôviết vẫn còn ở trong tình trạng "rất đáng buồn, nếu không muốn nói là rất tồi tệ". Chính vì vậy mà V.I.Lênin đã tố thái độ phê phán gay gắt, không nể nang bộ máy nhà nước Xôviết lúc đó và coi việc phê phán này là một biện pháp làm cho chế độ Xôviết có tính chất dân chủ thực sự, dân chủ xã hội chủ nghĩa, làm cho sự hoạt động của nó có hiệu quả hơn. Nhận thấy rõ hiện tượng quan liêu, "kiểu cách rườm", "phô trương rườm" không những đang tồn tại trong các cơ quan Xôviết mà cả trong các cơ quan đảng, V.I.Lênin đã tập trung sự chú ý của giai cấp công nhân, của đảng Bôn-sê-vich Nga vào việc đấu tranh chống chủ nghĩa quan liêu để cải tiến bộ máy nhà nước, hoàn thiện toàn bộ hệ thống quản lý đất nước.

Để thực hiện được việc đó, theo V.I.Lênin, cần phải nhanh chóng "thay thế những sắc lệnh được dự thảo một cách vội vội vàng vàng bằng cách tiến hành kiểm tra thật trọng, lâu dài và thiết thực việc thực hiện và kiểm tra kinh nghiệm, bằng cách xác lập trách nhiệm cá nhân". "Điều chủ yếu, - V.I.Lênin nhấn mạnh, - là chuyển trọng tâm từ việc soạn thảo các sắc lệnh và mệnh lệnh (đây là chúng ta u mê đến ngu xuẩn) sang việc lựa chọn người và kiểm tra sự thực hiện", cần phải "nghiên cứu con người, tìm những cán bộ có bản lĩnh. Hiện nay đó là then chốt; nếu không thì tất cả mọi mệnh lệnh là quyết định sẽ chỉ là mớ giấy lộn" (17).

Coi việc lựa chọn cán bộ là khâu then chốt trong việc cải tổ bộ máy lãnh đạo đất nước, V.I.Lênin kịch liệt phê phán việc lựa chọn thành phần của Ban chấp hành Trung ương các Xôviết toàn Nga theo hướng đại đa số ủy viên là người có chức vụ. Người đề nghị thông qua nghị quyết về việc tăng số lượng ủy viên Ban chấp hành Trung ương các Xôviết toàn Nga là

công nhân và nông dân thường, không giữ chức vụ chính thức nào. Trong thư gửi Bộ chính trị Ban chấp hành Trung ương Đảng Cộng sản (b) Nga ngày 23.5.1922, V.I.Lênin đề nghị Bộ chính trị ra nghị quyết: "Thừa nhận là cần phải đảm bảo ít nhất 60% thành viên Ban chấp hành trung ương các Xô viết toàn Nga là công nhân và nông dân, những người này không giữ chức vụ nào trong cơ quan Xôviết; ít nhất 67% thành viên của Ban chấp hành trung ương các Xôviết toàn Nga phải là đảng viên cộng sản" (18). Bởi Người luôn coi những người công nhân, nông dân có năng lực, trung thành với lý tưởng xã hội chủ nghĩa cùng với giới trí thức tiên tiến, trung thực là chỗ dựa để xây dựng bộ máy đảng và nhà nước hợp lý, dân chủ. Khi đề nghị thu hút rộng rãi hơn nữa quần chúng nhân dân lao động tham gia trực tiếp vào công việc quản lý đất nước, V.I.Lênin không cho rằng việc đó sẽ hạ thấp trình độ nghề nghiệp của những người lãnh đạo, bởi những quần chúng này cũng phải đồng thời học quản lý và "chính sách kinh tế mới là một hình thức hoạt động để chúng ta có thể thật sự bắt đầu học tập quản lý kinh tế quốc dân" (19). Nói về việc lựa chọn cán bộ quản lý, V.I.Lênin cho rằng cái cần ở họ không chỉ là sự hiểu biết công việc, năng lực quản lý, mà cả những đức tính tốt đẹp của họ. Nhưng Người cũng cho rằng không đức tính tận tụy nào, không uy tín Đảng viên nào thay thế được sự tinh thông công việc. Theo Người, năng lực quản lý là cái "không thể giải quyết được bằng một hành động liều lĩnh hay một cuộc xung phong, bằng sự táo bạo hay bằng nghị lực, hoặc nói chung, bằng bất cứ một trong những đức tính tốt đẹp nhất nào của con người" (20). Năng lực quản lý đó chỉ có thể có được khi người làm công tác quản lý đạt tới một "trình độ văn hóa cần thiết", một trình độ học vấn nhất định về lĩnh vực chuyên môn mà anh ta đảm nhận.

Nói về việc lựa chọn cán bộ quản lý, V.I.Lênin còn chỉ rõ việc lựa chọn đó phải thiết thực, nghĩa là người cán bộ quản lý được lựa chọn phải phù hợp với vị trí mà họ đảm nhận. Người nhấn mạnh rằng cần có sự kết hợp hài hòa các kiểu người lao động khác nhau khi hoạt động trong lĩnh vực này hay lĩnh vực khác, rằng ứng với những nhiệm vụ khác nhau là những kiểu người lãnh đạo khác nhau. Một người cán bộ nào đó có hay không có những đức tính cần thiết cho phép người đó hoàn thành công việc của mình - đó là câu hỏi mà V.I.Lênin luôn đặt ra trong hoạt động thực tiễn của Người.

Những tư tưởng đó của V.I.Lênin là cơ sở để chúng ta khẳng định

việc xây dựng nền kinh tế hàng hóa nhiều thành phần vận hành theo cơ chế thị trường nhất thiết phải đi đôi với việc tăng cường vai trò quản lý của nhà nước, nâng cao năng lực quản lý kinh tế cho đội ngũ cán bộ lãnh đạo, tiến hành thường xuyên việc tuyển chọn và đào tạo đội ngũ cán bộ quản lý, đồng thời phát huy năng lực sáng tạo tính chủ động của quần chúng nhân dân lao động, động viên và khuyến khích họ tham gia tích cực và trực tiếp vào công việc quản lý kinh tế, quản lý xã hội.

Với tư tưởng đó, tại hội nghị lần thứ III ban chấp hành trung ương khóa VIII, đảng ta đã chỉ rõ chiến lược cán bộ cho công cuộc đẩy mạnh công nghiệp hóa, hiện đại hóa đất nước đối với nước ta hiện nay phải chủ động, có tầm nhìn xa trông rộng, dự báo đúng tình hình, bám sát yêu cầu nhiệm vụ chính trị để có quy hoạch, kế hoạch xây dựng đội ngũ cán bộ, chuẩn bị không chỉ cho trước mắt mà cho cả một thời kỳ tương đối dài. Rằng công tác cán bộ phải luôn bám sát nhiệm vụ chính trị, xuất phát từ nhiệm vụ chính trị và phục vụ nhiệm vụ chính trị. Xây dựng nên một đội ngũ cán bộ có đủ phẩm chất và năng lực xây dựng đường lối chính trị đúng đắn, có khả năng tổ chức thực hiện thắng lợi đường lối đó là "vấn đề cốt tử của lãnh đạo, là sinh mệnh của đảng cầm quyền" (21). Cùng với việc xây dựng đường lối chính trị và chiến lược phát triển kinh tế - xã hội, việc xây dựng được một đội ngũ cán bộ ngang tầm đòi hỏi của sự nghiệp công nghiệp hóa, hiện đại hóa đất nước ở cả cấp chiến lược và cơ sở là vấn đề có ý nghĩa cấp thiết mang tính nền tảng.■

(\*) Giảng viên triết học, Đại học Kinh tế TP.HCM

(1) Xem V.I.Lênin. *Toàn tập*, t.45. Nxb Tiến Bộ, Mácxcova, 1978, tr.445

(2) V.I.Lênin. Sdd., t.45, tr.445

(3) Xem V.I.Lênin. Sdd., t.45, tr.446, 448

(4) Xem V.I.Lênin. Sdd., t.45, tr.444

(5) Xem, V.I.Lênin. Sdd., t.53, tr.126 - 127

(6) V.I.Lênin. Sdd., t.43, tr.447

(7) V.I.Lênin. Sdd., t.45, tr.444 - 445

(8) V.I.Lênin. Sdd., t.45, tr.322

(9) V.I.Lênin. Sdd., t.36, tr.367

(10) V.I.Lênin. Sdd., t.43, tr.43, tr.295

(11) V.I.Lênin. Sdd., t.44, tr.209-210

(12) V.I.Lênin. Sdd., t.43, tr.333

(13) V.I.Lênin. Sdd., t.43, tr.332

(14) V.I.Lênin. Sdd., t.43, tr.335

(15) V.I.Lênin. Sdd., t.43, tr.336

(16) V.I.Lênin. Sdd., t.45, tr.442, 443

(17) V.I.Lênin. Sdd., t.44, tr.446, 449, 450

(18) V.I.Lênin. Sdd., t.45, tr.238

(19) V.I.Lênin. Sdd., t.44, tr.396

(20) V.I.Lênin. Sdd., t.45, tr.444

(21) Đảng Cộng sản VN. *Văn kiện Hội nghị lần thứ ba Ban chấp hành Trung ương khóa VIII*. Nxb Chính trị Quốc gia, Hà Nội, 1997, tr.27